

DECYZJA KOMISJI**z dnia 25 lutego 2020 r.****w sprawie wytycznych dotyczących zarządzania aktywami wspólnego funduszu rezerw**

(2020/C 131/03)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012⁽¹⁾, w szczególności jego art. 213 ust. 5,

po zasięgnięciu opinii księgowego Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Korzystanie z instrumentów finansowych, gwarancji budżetowych i pomocy finansowej umożliwia skuteczne i wydajne wykorzystanie unijnych środków budżetowych. Wymagane jest zatem tworzenie rezerw funduszy gwarancyjnych, aby w razie potrzeby zapewnić możliwe uruchomienie znacznych kwot środków na płatności.
- (2) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1017⁽²⁾ i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1601⁽³⁾ Komisja zarządza aktywami funduszu gwarancyjnego w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych oraz funduszu gwarancyjnego w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju. Europejski Bank Inwestycyjny zarządza aktywami Funduszu Gwarancyjnego dla działań zewnętrznych, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 480/2009⁽⁴⁾.
- (3) Komisja proponuje, aby ustanowić dwie nowe kompleksowe gwarancje budżetowe, które obowiązywałyby od daty rozpoczęcia stosowania wieloletnich ram finansowych na okres po 2020 r. Są to gwarancja InvestEU, o której mowa w częściowym wspólnym porozumieniu współprawodawców w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program InvestEU⁽⁵⁾, oraz gwarancja na działania zewnętrzne, o której mowa we wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającym Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR)⁽⁶⁾. Zgodnie z art. 9 ust. 1 częściowego wspólnego porozumienia współprawodawców w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program InvestEU tworzenie rezerw na gwarancję InvestEU może być między innymi zapewniane za pomocą wkładów państw członkowskich. Gwarancję na działania zewnętrzne wspierającą działania objęte gwarancjami budżetowymi, pomocą makrofinansową i pożyczkami dla państw trzecich na podstawie decyzji Rady 77/270/Euratom⁽⁷⁾ należy ustanowić w oparciu o istniejącą gwarancję EFZR i Fundusz Gwarancyjny dla działań zewnętrznych. Saldo aktywów netto na dzień 31 grudnia 2020 r. w funduszu gwarancyjnym EFZR i Funduszu Gwarancyjnym dla działań zewnętrznych należy przenieść do wspólnego funduszu rezerw.

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1017 z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, Europejskiego Centrum Doradztwa Inwestycyjnego i Europejskiego Portalu Projektów Inwestycyjnych oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1291/2013 i (UE) nr 1316/2013 – Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (Dz.U. L 169 z 1.7.2015, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1601 z dnia 26 września 2017 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju (EFZR), gwarancji EFZR i funduszu gwarancyjnego EFZR (Dz.U. L 249 z 27.9.2017, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 480/2009 z dnia 25 maja 2009 r. ustanawiające Fundusz Gwarancyjny dla działań zewnętrznych (wersja ujednolicona) (Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 10).

⁽⁵⁾ Częściowe wspólne porozumienie współprawodawców w odniesieniu do wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Program InvestEU (COM(2018) 439 final z dnia 6 czerwca 2018 r.).

⁽⁶⁾ COM(2018) 460 final z dnia 14 czerwca 2018 r.

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 77/270/Euratom z dnia 29 marca 1977 r. upoważniająca Komisję do emisji pożyczek w ramach Euratom w celu udziału w finansowaniu elektrowni jądrowych (Dz.U. L 88 z 6.4.1977, s. 9).

- (4) Rezerwy przewidziane na pokrycie zobowiązań finansowych wynikających z instrumentów finansowych, gwarancji budżetowych lub pomocy finansowej powinny znajdować się we wspólnym funduszu rezerw. Zgodnie z art. 211 ust. 4 i art. 212 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”) na wspólny fundusz rezerw powinny składać się następujące zasoby: wkłady z budżetu ogólnego Unii, zgodnie z obowiązującymi przepisami, w szczególności rozporządzeniem określającym wieloletnie ramy finansowe oraz po zbadaniu możliwości przegrupowań środków; zwroty z zainwestowania zasobów znajdujących się we wspólnym funduszu rezerw; kwoty odzyskane od dłużników zalegających ze spłatami zgodnie z procedurą odzyskiwania określoną w umowie dotyczącej gwarancji lub umowie pożyczki; dochód i wszelkie inne płatności otrzymane przez Unię zgodnie z umową dotyczącą gwarancji lub umową pożyczki; w stosownych przypadkach wkłady pieniężne państw członkowskich oraz osób trzecich na rzecz unijnych instrumentów finansowych, gwarancji budżetowych i pomocy finansowej.
- (5) Zasoby wspólnego funduszu rezerw należy przydzielić do modułów odpowiadających każdemu z instrumentów stanowiących wkład. Zarządzanie środkami tych modułów bazowych jako jednym dużym zbiorem aktywów ma kilka korzyści. Zapewnia operacyjne korzyści skali w zarządzaniu aktywami. Dzięki niemu będzie można czerpać większe korzyści z dywersyfikacji aktywów i zgodnie z efektywnym wskaźnikiem zasilenia rezerw, o którym mowa w art. 213 rozporządzenia finansowego, niższy będzie mógł być wymagany poziom utrzymywanych środków pieniężnych i ekwiwalentów środków pieniężnych.
- (6) Przepisy mające zastosowanie do tworzenia rezerw i wspólnego funduszu rezerw powinny ustanawiać solidne ramy kontroli wewnętrznej, aby zapewnić skuteczne i wydajne wykorzystanie unijnych zasobów budżetowych oraz efektywne rozdzielanie środków i zarządzanie nimi.
- (7) Wytyczne dotyczące zarządzania aktywami wspólnego funduszu rezerw powinny zapewniać płynność konieczną do pełnego i niezwłocznego zaspokojenia wszystkich wymaganych wypływów, takich jak uruchomienie gwarancji, oraz zachowanie kapitału w horyzoncie inwestycyjnym funduszu, przy wysokim poziomie pewności. Aktywami powinien zarządzać zarządzający zasobami finansowymi na podstawie strategii inwestycyjnej, która polega na strategicznej alokacji aktywów i uwzględnia cele inwestycyjne i tolerancję ryzyka. Strategia inwestycyjna powinna być odzwierciedlona w strategicznej wartości odniesienia (zwanej dalej „wartością odniesienia”). Wartość odniesienia należy ustalić zgodnie z dobrymi praktykami w branży.
- (8) W celu poprawy przewidywanych zwrotów z inwestycji należy zezwolić – w określonych granicach – na odchylenie od wartości odniesienia pod względem alokacji aktywów lub charakterystyki ryzyka portfela aktywów. Niemniej jednak przyjmuje się, że znaczące zmiany warunków rynkowych lub inne czynniki mające wpływ na otoczenie inwestycyjne mogą spowodować odchylenia od przewidywanych wartości portfela.
- (9) Zarządzanie aktywami należy realizować przy wykorzystaniu spektrum inwestycji zapewniającego odpowiednią równowagę ryzyka i zwrotu oraz konieczną płynność portfela. Instrumentów pochodnych nie należy wykorzystywać do celów spekulacyjnych. Kryteria wyboru aktywów powinny w pełni uwzględniać cele Komisji związane ze wzmocnieniem ram zrównoważonego finansowania i sprawiedliwości społecznej. Praktyki inwestycyjne w zakresie ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego (ESG), ze szczególnym uwzględnieniem komunikatu Komisji w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu ⁽⁸⁾, zyskują coraz bardziej na znaczeniu, a Komisja powinna dawać przykład w tym obszarze.
- (10) Zarządzający zasobami finansowymi powinien zachowywać minimalną kwotę zasobów funduszu w formie środków pieniężnych lub ekwiwalentów środków pieniężnych (tak zwany „bufor płynnościowy”) zgodnie z wymogami ostrożnościowymi i prognozami dotyczącymi płatności przedstawianymi przez służby zatwierdzające instrumentów finansowych, gwarancji budżetowych lub pomocy finansowej, zgodnie z art. 212 rozporządzenia finansowego i art. 213 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia finansowego.
- (11) Przyjęcie i realizacja strategii inwestycyjnej powinny być wpisane w strukturę zarządzania zapewniającą niezależność wykonywania funkcji zarządzania ryzykiem. Konieczne jest jasne określenie roli zarządzającego zasobami finansowymi i urzędnika zatwierdzającego, jak również roli służb Komisji wdrażających instrumenty finansowe, gwarancje budżetowe lub pomoc finansową w związku z różnymi modułami wspólnego funduszu rezerw, do których to służb oddelegowano pracowników wykonujących odpowiednie zadania przekazane urzędnikowi zatwierdzającemu (zwanym dalej „służbami zatwierdzającymi”).

⁽⁸⁾ COM(2019) 640 final z dnia 11 grudnia 2019 r.

- (12) Zarządzający zasobami finansowymi powinien nadzorować realizację strategii inwestycyjnej zgodnie z zasadami i procedurami, które ustala księgowy, wymogami ostrożnościowymi i należytym zarządzaniem finansami. Zgodnie z art. 213 ust. 3 rozporządzenia finansowego zarządzający zasobami finansowymi oblicza również efektywny wskaźnik zasilenia rezerw i składa co roku Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wspólnego funduszu rezerw zgodnie z art. 214 tego rozporządzenia.
- (13) Komisja wydała komunikat (*) do Parlamentu Europejskiego i Rady zgodnie z wymogiem przeprowadzenia niezależnej oceny, o której mowa w art. 212 rozporządzenia finansowego. W komunikacie potwierdzono, że zarządzanie finansami w odniesieniu do aktywów wspólnego funduszu rezerw należy do Komisji.
- (14) Zarządzający zasobami finansowymi nie powinien mieć sprzecznych obowiązków na podstawie rozporządzenia finansowego, tj. obowiązki te powinny być oddzielone od obowiązków służb zatwierdzających instrumentów stanowiących wkład i od obowiązków księgowego.
- (15) Dyrekcja Generalna ds. Budżetu posiada bogate doświadczenie w zarządzaniu kilkoma portfelami inwestycyjnymi oraz dysponuje odpowiednimi ramami zarządzania i regulaminem wewnętrznym, aby zapewnić wydajne zarządzanie finansami w odniesieniu do aktywów wspólnego funduszu rezerw. Te same obowiązki wykonywała Dyrekcja Generalna ds. Gospodarczych i Finansowych (zwana dalej „DG ECFIN”) do dnia 31 grudnia 2019 r. Zgodnie z decyzją przewodniczącej Komisji z dnia 1 grudnia 2019 r. w sprawie organizacji obowiązków członków Komisji (P (2019)1) dyrekcja L „Operacje finansowe i skarbcowe” w DG ECFIN została przeniesiona z DG ECFIN do Dyrekcji Generalnej ds. Budżetu, z wyjątkiem zespołu pracującego nad pogłębieniem unii gospodarczej i walutowej, który pozostaje w DG ECFIN. Należy zatem jasno określić rolę zarządzającego zasobami finansowymi w obrębie Komisji i przekazać obowiązki i zadania zarządzającego zasobami finansowymi Dyrektorowi Generalnemu ds. Budżetu.
- (16) Zgodnie z art. 212 ust. 3 rozporządzenia finansowego księgowy opracowuje procedury, które należy stosować do operacji po stronie dochodów i wydatków oraz – w porozumieniu z zarządzającym zasobami finansowymi – aktywów i pasywów w ramach wspólnego funduszu rezerw.
- (17) Służby zatwierdzające instrumentów finansowych, gwarancji budżetowych lub pomocy finansowej powinny aktywnie monitorować zobowiązania finansowe, za które są odpowiedzialne, i co roku informować zarządzającego zasobami finansowymi o sytuacji, a w przypadku istotnych zmian czynić to niezwłocznie.
- (18) Komisja powinna określić, w jaki sposób zarządzający zasobami finansowymi, księgowy i służby zatwierdzające mają wypełniać swoje funkcje i obowiązki, zgodnie z tą decyzją, i powinna ustalić funkcjonowanie struktury do celów zarządzania wspólnym funduszem rezerw. Dalsze zasady konieczne do wdrożenia tej decyzji należy ustanowić w wewnętrznym akcie administracyjnym i umowie o gwarantowanym poziomie usług między zarządzającym zasobami finansowymi a służbami zatwierdzającymi.
- (19) Zasoby istniejącego Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych i Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju, dla których istnieją odpowiednie fundusze gwarancyjne, należy również objąć dwoma modułami wspólnego funduszu rezerw. W związku z tym konieczne jest uchylenie odpowiednich wytycznych dotyczących zarządzania aktywami w odniesieniu do tych funduszy gwarancyjnych.
- (20) Zgodnie z art. 282 ust. 3 lit. g) rozporządzenia finansowego przepisy ustanawiające wspólny fundusz rezerw stosuje się od dnia rozpoczęcia stosowania wieloletnich ram finansowych na okres po 2020 r. Niniejsza decyzja powinna zatem być stosowana od tego samego dnia,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Aktywa i instrumenty stanowiące wkład wspólnego funduszu rezerw

1. Uwzględniając art. 211 ust. 4 i art. 212 ust. 1 rozporządzenia finansowego, wspólny fundusz rezerw obejmuje w szczególności rezerwy następujących instrumentów stanowiących wkład zapewnionych w aktach ustawodawczych ustanawiających następujące gwarancje budżetowe i pomoc finansową:
 - a) gwarancję w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych;
 - b) gwarancję w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju oraz Fundusz Gwarancyjny dla działań zewnętrznych.

(*) COM(2020) 130.

2. Wspólny fundusz rezerw obejmuje również rezerwy dalszych instrumentów stanowiących wkład, pod warunkiem wejścia w życie odpowiednich przepisów proponowanych aktów prawnych ustanawiających powiązane gwarancje budżetowe, instrumenty finansowe i pomoc finansową.
3. W uzupełnieniu art. 279 ust. 3 rozporządzenia finansowego i uwzględniając ten ustęp, rezerwy dodatkowych instrumentów stanowiących wkład mogą być przeniesione, w formie środków pieniężnych lub jako tytuł do kwalifikowalnych aktywów finansowych, do wspólnego funduszu rezerw, w szczególności:
 - a) istniejące instrumenty finansowe posiadające duży portfel pozostających aktywów o takim samym spektrum inwestycji jak wspólny fundusz rezerw, zgodnie z art. 8 niniejszego rozporządzenia, jeżeli jest to zgodne z art. 279 ust. 3 rozporządzenia finansowego;
 - b) pozostałe instrumenty polityki Komisji, które nabyły duże portfele pozostających aktywów o takim samym spektrum inwestycji jak wspólny fundusz rezerw, jak określono w art. 8;
 - c) państwa członkowskie, które zwróciły się o zarządzanie możliwym wkładem z funduszy podlegających zarządzaniu dzielonemu, jak określono do celów modułu państw członkowskich w ramach programu InvestEU.
4. Służba zatwierdzająca zawczasu powiadamia zarządzającego zasobami finansowymi o przesunięciu dodatkowych rezerw do wspólnego funduszu rezerw, o których mowa w ust. 3, i uzgadnia to z nim.
5. W przypadku wszelkich istniejących zobowiązań utrzymywanych poza wspólnym funduszem rezerw, na podstawie art. 279 ust. 3 rozporządzenia finansowego, uzgodnione już wytyczne i instrukcje dotyczące zarządzania aktywami pozostają w mocy.

Artykuł 2

Ogólny cel zarządzania wspólnym funduszem rezerw

1. Wspólny fundusz rezerw jest zarządzany w taki sposób, aby zapewnić płynność konieczną do pełnego i niezwłocznego zaspokojenia wszystkich wymaganych wypływów i wezwań do uruchomienia gwarancji oraz zachowanie kapitału w horyzoncie inwestycyjnym funduszu, przy wysokim poziomie pewności.
2. Aby osiągnąć ogólny cel, określony w ust. 1, zarządzający zasobami finansowymi wspólnego funduszu rezerw zarządza aktywami zgodnie z wymogami ostrożnościowymi i zasadami należytego zarządzania finansami oraz zgodnie z zasadami i procedurami ustalonymi przez księgowego Komisji.
3. W celu zarządzania wahaniami wartości portfela wspólnego funduszu rezerw portfel ten tworzy się w taki sposób, aby zapewnić wysoki stopień dywersyfikacji w odniesieniu do wszystkich kategorii kwalifikowalnych aktywów, obszarów geograficznych, emitentów i okresów zapadalności.

Artykuł 3

Struktura i działanie wspólnego funduszu rezerw

1. Zasoby wspólnego funduszu rezerw są przydzielane do modułów odpowiadających każdemu z instrumentów stanowiących wkład, jak określono w art. 1.
2. Udział modułów określa się proporcjonalnie, odzwierciedlając wkłady na rzecz aktywów i wykorzystanie aktywów wspólnego funduszu rezerw w odniesieniu do każdego instrumentu stanowiącego wkład.
3. Wszelkie zobowiązania powstałe w związku z instrumentem bazowym stanowiącym wkład pokrywa się z aktywów wspólnego funduszu rezerw do wysokości odpowiadającej odnośnemu modułowi. Wszelkie przypadki wykorzystania środków powyżej tej kwoty mają charakter wyjątkowy i tymczasowy, a środki te są zwracane do instrumentu stanowiącego wkład w kwocie nominalnej.
4. Jeżeli aktywa wspólnego funduszu rezerw odpowiadające udziałowi odpowiedniego modułu zostaną wykorzystane, Komisja zwraca się z wnioskiem do władzy budżetowej o przyznanie koniecznych środków, aby pokryć zaciągnięte przez Komisję zobowiązania.
5. W wyjątkowych przypadkach Komisja może, zgodnie z art. 30 ust. 1 lit. g) rozporządzenia finansowego i w ramach swojej sekcji budżetu, dokonywać przesunięć środków z pozycji w budżecie dotyczącej jednej gwarancji budżetowej do pozycji w budżecie dotyczącej innej gwarancji budżetowej, w wyjątkowych sytuacjach, gdy zasoby przewidziane we wspólnym funduszu rezerw odnoszącym się do tej drugiej gwarancji są niewystarczające do jej uruchomienia, oraz z zastrzeżeniem późniejszego przywrócenia przesuniętej kwoty zgodnie z procedurą określoną w art. 30 ust. 1 lit. g) i art. 212 ust. 4 rozporządzenia finansowego.

6. Zgodnie z art. 211 ust. 7 rozporządzenia finansowego Komisja jak najszybciej informuje władzę budżetową, gdy wartość udziału któregośkolwiek modułu zmniejszy się do poziomu poniżej 50 % kwoty przewidzianej po zastosowaniu wskaźnika zasilenia rezerw oraz ponownie gdy zmniejsza się ona do poziomu poniżej 30 % tej przewidzianej kwoty.

Artykuł 4

Wypełnienie wezwania do uruchomienia gwarancji

1. Rozliczenie w związku z wezwaniem do uruchomienia gwarancji odpowiadających instrumentom finansowym, gwarancjom budżetowym i pomocy finansowej objętych wspólnym funduszem rezerw (zwanym dalej „wezwaniem do uruchomienia gwarancji”) zapewnia identyfikowalność i zapisanie tych płatności w systemie księgowym Komisji.
2. Realizacja wezwań do uruchomienia gwarancji i innych właściwych wniosków o płatność odbywa się przy wykorzystaniu środków pieniężnych lub przez sprzedaż aktywów wspólnego funduszu rezerw lub w drodze umów z udzielonym przyrzeczeniem odkupu, w mających zastosowanie limitach ryzyka.
3. Po otrzymaniu wezwania do uruchomienia gwarancji lub właściwego wniosku o płatność od partnera wykonawczego lub w celu zachowania minimalnej kwoty zasobów funduszu w formie środków pieniężnych lub ekwiwalentów środków pieniężnych w ramach bufora płynnościowego, zgodnie z art. 212 i art. 213 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia finansowego, w centralnej jednostce Komisji ds. zarządzania środkami finansowymi służba zatwierdzająca odpowiedzialna za instrument stanowiący wkład wystawia nakaz uzupełnienia środków, aby przywrócić wartość odpowiedniej linii bufora płynnościowego. Na podstawie tych nakazów uzupełnienia środków jednostka Komisji ds. zarządzania środkami finansowymi zwraca się z wnioskiem o przesunięcie kwot na rachunek specjalnie utworzony na potrzeby rozpatrywania wezwań do uruchomienia gwarancji lub wniosków o płatność, na którym to rachunku środki będą udostępnione służbom zatwierdzającym, które mogą je wykorzystać w celu dokonania płatności na rzecz partnerów wykonawczych.
4. Aby umożliwić zarządzającemu zasobami finansowymi odpowiednie przygotowanie się do zrealizowania wezwań do uruchomienia gwarancji i wniosków o płatność, służby zatwierdzające przekazują z wyprzedzeniem informacje o wszystkich takich wezwaniach do uruchomienia gwarancji lub odnośnych wnioskach o płatność, gdy tylko takie informacje będą dostępne. Służby zatwierdzające instrumentów stanowiących wkład aktywnie monitorują zobowiązania finansowe, za które są odpowiedzialne, aby przedstawiać prognozy dotyczące dochodów oraz dostępne informacje na temat zakresu przewidywanych wezwań do uruchomienia gwarancji.
5. Sprawozdanie roczne dotyczące funkcjonowania wspólnego funduszu rezerw obejmuje między innymi informacje dotyczące wezwań do uruchomienia gwarancji oraz odnośnych wniosków o płatności, które są realizowane ze środków wspólnego funduszu rezerw.

Artykuł 5

Strategia inwestycyjna

1. Aby osiągnąć cele inwestycyjne określone w art. 2, zarządzający zasobami finansowymi sporządza strategię inwestycyjną wytyczającą kierunek zarządzania aktywami wspólnego funduszu rezerw. Strategia inwestycyjna jest wyrażona w formie strategicznej alokacji zasobów, która wyznacza orientacyjną docelową alokację w odniesieniu do różnych kategorii kwalifikowalnych aktywów finansowych w portfelu.
2. Zarządzający zasobami finansowymi odzwierciedla strategiczną alokację aktywów w strategicznej wartości odniesienia (zwanej dalej „wartością odniesienia”), względem której porównywane są wyniki wspólnego funduszu rezerw.
3. Strategia inwestycyjna i wartość odniesienia są proponowane przez zarządzającego zasobami finansowymi i uzgadniane z księgowym, po konsultacji i we współpracy ze służbami zatwierdzającymi.
4. Strategia inwestycyjna i wartość odniesienia mogą ulec zmianie w przypadku konieczności udokumentowanej i uzasadnionej zmiany warunków gospodarczych, istotnej zmiany potrzeb i sytuacji instrumentów stanowiących wkład lub istotnej zmiany szacowanych wpływów i wypływów. Procedura zmiany strategii inwestycyjnej jest taka sama jak w przypadku początkowego przyjęcia strategii. Strategię inwestycyjną ustanawia się przy uwzględnieniu horyzontu inwestycyjnego i tolerancji ryzyka wspólnego funduszu rezerw.
5. Horyzont inwestycyjny wspólnego funduszu rezerw odzwierciedla połączone horyzonty inwestycyjne różnych instrumentów stanowiących wkład, przy uwzględnieniu profilu czasowego wkładów budżetowych oraz szacunków dotyczących wpływów i wypływów sporządzanych przez służby zatwierdzające odpowiedzialne za instrumenty stanowiące wkład, przed sporządzeniem wstępnej strategii inwestycyjnej, co roku przez cały okres życia instrumentu oraz jeżeli spodziewane są znaczące zmiany.

6. Zarządzający zasobami finansowymi określa tolerancję ryzyka wspólnego funduszu rezerw jako maksymalną kwotę strat wynikających z jego działań w związku z zarządzaniem aktywami, którą może zaakceptować wspólny fundusz rezerw. Tolerancja ryzyka jest wyrażona za pomocą takich parametrów ryzyka jak wartość narażona na ryzyko, ustanowionych przy bardzo wysokim poziomie ufności, tak że prawdopodobieństwo, iż faktyczne straty przekroczą maksymalne spodziewane straty, jest bardzo niskie.

Artykuł 6

Wdrożenie strategii inwestycyjnej przez zarządzającego zasobami finansowymi

1. Zarządzający zasobami finansowymi wdraża strategię inwestycyjną, uwzględniając wytyczne dotyczące zarządzania aktywami oraz odnośne przepisy i procedury.
2. Zarządzający zasobami finansowymi nadzoruje procesy określone w niniejszej decyzji.
3. Zarządzający zasobami finansowymi składa sprawozdania zgodnie z art. 11.
4. Jednostka ds. zarządzania ryzykiem zarządzającego zasobami finansowymi zgłasza księgowemu wszelkie istotne obawy związane z należytym i ostrożnościowym zarządzaniem finansowym w odniesieniu do aktywów.
5. Zarządzający zasobami finansowymi nadzoruje zakup wszelkich właściwych usług wsparcia (księgowość, analityka, rozwiązania w zakresie obrotu aktywami) koniecznych do zapewnienia skutecznego wdrożenia strategii inwestycyjnej.
6. Aby zapewnić skuteczne i wydajne wdrożenie strategii inwestycyjnej, zarządzający zasobami finansowymi jest uprawniony do przekazania konkretnych funkcji lub procesów akredytowanym usługodawcom posiadającym wszystkie wymagane zezwolenia na świadczenie powierzonych usług. Przekazać można następujące zadania:
 - a) wycenę i rachunkowość w odniesieniu do aktywów i udziałów modułów wspólnego funduszu rezerw;
 - b) przechowywanie i utrzymywanie aktywów wspólnego funduszu rezerw oraz administrowanie nimi;
 - c) opracowanie, ocenę i utrzymywanie wskaźników odniesienia, danych rynkowych.

Artykuł 7

Pomiar skuteczności realizacji i wycena

1. Zarządzający zasobami finansowymi ustala co najmniej jedną miesięczną wartość aktywów netto wspólnego funduszu rezerw. Wszelkie transakcje (wpływy i wypływy) wycenia się według wartości aktywów netto na koniec miesiąca.
2. Ogólne zyski lub straty z inwestycji aktywów, odzwierciedlone przez wartość aktywów netto wspólnego funduszu rezerw, dzieli się proporcjonalnie do udziału modułu odpowiednich instrumentów finansowych, gwarancji budżetowych i pomocy finansowej.
3. Wyceny portfela dokonuje się przy zastosowaniu metod i procedur wyceny zaproponowanych przez zarządzającego zasobami finansowymi i zatwierdzonych przez księgowego. Te metody i procedury mogą obejmować ceny rynkowe na koniec dnia, ceny wyceniane przez podmiot zewnętrzny, ceny notowane na aktywnym rynku, a jeżeli ceny te nie są dostępne, wewnętrzne lub zewnętrzne modele wyceny. Jeżeli aktywa nabyto lub sprzedano, stosuje się ceny odnośnej transakcji.
4. Wyniki portfela ocenia się na podstawie wartości godziwej, przy uwzględnieniu cen rynkowych instrumentów. Wyniki portfela oblicza się zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak i w stosunku do wartości odniesienia, jak przedstawiono w art. 5.
5. Bezpośrednie koszty zarządzania aktywami wspólnego funduszu rezerw są pokrywane przez aktywa wspólnego funduszu rezerw. Te koszty zarządzania aktywami obejmują między innymi opłaty za utrzymywanie aktywów, koszty audytu zewnętrznego, koszty obrotu aktywami i zabezpieczenia aktywów, opłaty bankowe oraz koszty związane z transakcjami udzielenia pożyczki papierów wartościowych oraz innymi operacjami kwalifikującymi się na podstawie art. 8.
6. Koszty infrastruktury obrotu, w tym koszty usług w zakresie danych bezpośrednio związanych z zarządzaniem aktywami wspólnego funduszu rezerw, można odjąć od aktywów Funduszu.

Artykuł 8

Spektrum kwalifikujących się inwestycji

1. Wspólny fundusz rezerw inwestuje jedynie w:
 - a) aktywa rynku pieniężnego denominowane w euro;
 - b) papiery wartościowe o stałej kwocie dochodu;
 - c) regulowane zbiorowe inwestycje w dług i kapitał własny.

2. Wspólny fundusz rezerw uzyskuje ekspozycję na te klasy aktywów dzięki inwestycjom w następujące instrumenty lub udział w następujących transakcjach:
 - a) depozyty;
 - b) instrumenty rynku pieniężnego i fundusze rynku pieniężnego, które oferują dzienną płynność, objęte przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1131 ⁽¹⁰⁾;
 - c) instrumenty dłużne, takie jak obligacje i weksle oraz sekurytyzowane instrumenty finansowe zgodnie z prostymi, przejrzystymi i standardowymi kryteriami („STS”) określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 ⁽¹¹⁾;
 - d) przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania objęte dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE ⁽¹²⁾, w tym fundusze inwestycyjne typu ETF, inwestujące w kapitał własny lub instrumenty dłużne, w przypadku których maksymalne straty nie mogą przewyższać zainwestowanej kwoty;
 - e) umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu, zgodnie z art. 212 ust. 2 rozporządzenia finansowego;
 - f) umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu;
 - g) transakcje udzielenia pożyczki papierów wartościowych obsługiwane przez wiodące systemy rozliczeniowe, takie jak Clearstream i Euroclear, lub przez wiodące instytucje finansowe specjalizujące się w tego typu transakcjach.

3. Instrumenty pochodne, w postaci kontraktów terminowych typu forward lub future oraz swapów, wykorzystuje się jedynie do celów skutecznego zarządzania portfelem, a nie do celów spekulacji lub lewarowania pozycji. Instrumenty pochodne można wykorzystywać do dostosowania czasu trwania, zmniejszenia ryzyka kredytowego lub innego właściwego ryzyka lub zmian alokacji aktywów zgodnie z polityką inwestycyjną.

4. Aktywa wspólnego funduszu rezerw można inwestować w zabezpieczone wysoce płynne obligacje denominowane w dolarach amerykańskich, emitowane przez państwa i instytucje ponadnarodowe, wyłącznie do celów dywersyfikacji i ekspozycji na inną krzywą stóp procentowych. Wszelkie ryzyko walutowe jest zabezpieczane przez właściwe wykorzystanie swapów lub innych instrumentów zabezpieczenia walutowego, jak określono w ust. 3.

5. Zarządzający zasobami finansowymi może, z zastrzeżeniem zgody księgowego, poszerzyć zakres kwalifikujących się inwestycji, tak aby uwzględnić w nim inne klasy aktywów i operacje inwestycyjne zgodne ze strategią inwestycyjną i celami inwestycyjnymi, jak również waluty innych zaawansowanych gospodarek, zgodnie z publikowanym co pewien czas wykazem Międzynarodowego Funduszu Walutowego oraz z zastrzeżeniem zabezpieczenia ryzyka walutowego. Wszelkim decyzjom o włączeniu nowych klas aktywów, operacji inwestycyjnych lub walut zaawansowanych gospodarek towarzyszy należyte uzasadnienie dla każdej klasy aktywów, operacji lub waluty, wyjaśniające, w jaki sposób rozszerzone możliwości inwestycyjne poprawią wyniki wspólnego funduszu rezerw pod względem stosunku ryzyka do zwrotu. Uzasadnienie obejmuje między innymi ocenę zdolności operacyjnych koniecznych do realizacji tych nowych możliwości inwestycyjnych.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1131 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie funduszy rynku pieniężnego (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 8).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).

⁽¹²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (wersja przekształcona) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

Artykuł 9

Wykaz działań wyłączonych z celów inwestycyjnych ze względów etycznych lub moralnych

1. Zarządzający zasobami finansowymi nie inwestuje świadomie aktywów wspólnego funduszu rezerw w papiery wartościowe wyemitowane przez przedsiębiorstwa, co do których uznano, zgodnie z prawomocnym wyrokiem lub ostateczną decyzją administracyjną, że uczestniczą w działaniach:
 - a) uznanych za nielegalne lub zakazane ze względów etycznych lub moralnych na podstawie unijnych ram regulacyjnych i międzynarodowych konwencji i umów;
 - b) związanych z projektowaniem i produkcją amunicji lub broni zakazanej przez obowiązujące prawo międzynarodowe lub z handlem taką amunicją lub bronią.
2. Aktywów wspólnego funduszu rezerw nie inwestuje się w papiery wartościowe wyemitowane przez przedsiębiorstwa, które według wiedzy zarządzającego zasobami finansowymi osiągnęły ponad 25 % swoich łącznych rocznych dochodów z poniższej działalności:
 - a) działalność w zakresie gier hazardowych (działania związane z produkcją, budową, dystrybucją, przetwarzaniem, handlem lub oprogramowaniem komputerowym);
 - b) produkty i działalność związane z tytoniem (produkcja, dystrybucja, przetwórstwo i handel);
 - c) handel w celach seksualnych i związana z tym infrastruktura, usługi i media.

Artykuł 10

Względy ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego

1. Strategię inwestycyjną wspólnego funduszu rezerw realizuje się zgodnie z celem politycznym Unii, jakim jest wspieranie zrównoważonego finansowania i sprawiedliwości społecznej w jak największym zakresie zgodnym z zasadą zachowania kapitału wspólnego funduszu rezerw.
2. Wdrożenie polityki inwestycyjnej wspólnego funduszu rezerw jest zgodne ze wszystkimi odnośnymi przepisami promującymi instrumenty finansowe w zakresie ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego (ESG), przy uwzględnieniu właściwych standardów, systemów, kryteriów i procedur ustanowionych w ramach regulacyjnych Unii.
3. Zarządzający zasobami finansowymi zasięga opinii grupy unijnych ekspertów technicznych do spraw zrównoważonego finansowania lub jej następcy w sprawie włączenia czynników ESG do strategii inwestycyjnej wspólnego funduszu rezerw.
4. Zarządzający zasobami finansowymi monitoruje profil ESG wspólnego funduszu rezerw i składa regularne sprawozdania na ten temat, w tym w drodze sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 11.

Artykuł 11

Sprawozdania i sprawozdania finansowe wspólnego funduszu rezerw

1. Sprawozdanie roczne na podstawie art. 214 ust. 2 rozporządzenia finansowego obejmuje między innymi najważniejsze informacje na temat ogólnego składu portfela, liczby wezwań, liczby transakcji oraz wyników w porównaniu z wartością odniesienia.
2. Sprawozdanie roczne zawiera uwagi na temat ogólnych wyników wspólnego funduszu rezerw oraz wszelkich istotnych wydarzeń mających związek z rezultatami i transakcjami wspólnego funduszu rezerw w ciągu roku.
3. Księgowy zapewnia terminowe przygotowanie rocznego sprawozdania finansowego w odniesieniu do aktywów wchodzących w skład wspólnego funduszu rezerw oraz jego konsolidację z rocznym sprawozdaniem finansowym Unii.
4. Na potrzeby wypełnienia tego wymogu zarządzający zasobami finansowymi udziela księgowemu, na jego wniosek, wszelkich informacji i wsparcia.
5. Zarządzający zasobami finansowymi przygotowuje miesięczne sprawozdania dotyczące ryzyka i wyników.
6. Na wniosek księgowego, Parlamentu Europejskiego lub Rady oraz Europejskiego Trybunału Obrachunkowego zarządzający zasobami finansowymi udziela informacji na temat sytuacji i wyników wspólnego funduszu rezerw.

*Artykuł 12***Uchylenie**

Decyzja Komisji C(2016) 165 ⁽¹³⁾ i decyzja Komisji C(2017) 7693 ⁽¹⁴⁾ tracą moc.

*Artykuł 13***Przekazanie obowiązków zarządzającego zasobami finansowymi**

Komisja przekazuje obowiązki i zadania zarządzającego zasobami finansowymi dyrektorowi generalnemu Dyrekcji Generalnej ds. Budżetu, z wyjątkiem obowiązków sprawozdawczych, o których mowa w art. 214 ust. 2 rozporządzenia finansowego.

Dyrektor generalny Dyrekcji Generalnej ds. Budżetu na bieżąco wypełnia te obowiązki i zadania oraz przedkłada kolegium komisarzy wszelkie zalecenia i sprawozdania dotyczące funkcjonowania wspólnego funduszu rezerw.

*Artykuł 14***Data rozpoczęcia stosowania**

Niniejszą decyzję stosuje się od daty rozpoczęcia stosowania wieloletnich ram finansowych na okres po 2020 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lutego 2020 r.

W imieniu Komisji
Johannes HAHN
Członek Komisji

⁽¹³⁾ Decyzja Komisji C(2016) 165 z dnia 21 stycznia 2016 r. zatwierdzająca wytyczne dotyczące zarządzania aktywami funduszu gwarancyjnego Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych.

⁽¹⁴⁾ Decyzja Komisji C(2017) 7693 z dnia 22 listopada 2017 r. zatwierdzająca wytyczne dotyczące zarządzania aktywami funduszu gwarancyjnego Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju i zmieniająca decyzję C(2005) 2992 w sprawie zarządzania pozabudżetowymi operacjami finansowymi Wspólnoty Europejskiej (WE), Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Euratom), Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (EWEA) w likwidacji, a po przeprowadzeniu likwidacji – aktywów Funduszu Badawczego Węgla i Stali.